

Bu Boş Vermişlik Yakar Canımı

– Nuray AYHAN · 12 Mart 2014

Hilkatimin eleste yazılan yazgısı
Of ki yokluğunun sancısında doğuyor özlem

Hasret çöreklenir yurduma
Kavuşmalar mahşere mi?

Bir seher türküsü besteler bülbül
Güle feryad ederek

Şiirler akar gözlerden zamana
Aşkın şarkıları okunur dem v/akitlerinde

Bir boşvermişlik yakar canımı
Yalan kokulu yalnızlığı nasıl y/aşarım

Suskunluğunu bozmadı şair
Yürekte sevda kaderime yazılmış fırcat

Sana dair ne varsa hiçe saydım
Kaçtım saklandım
Unutamadım!...

Yaban bakışlarının cenneti sürgün
İşgal edilmiş harami akşamlarda gözlerin perdeli

Hüsran yağıyor şimdi asuman karanlık
Hangi şehri mesken tuttun
Nereye sakladın gülüşünü

Vakitli vakitsiz dilime dolanan bir şiir
Hayatın alınma çizdiği

Hazan iklimi yağıyor nehir suretinde
Sonra boğuluyorum
Ömrünün kiskacına bağlı ömrümü bitiriyorum

Kimsesizlik tenime zimmetli mintan

Militan haykırışlarım ifadesiz

Ey şairlerinde yittiğim s/aklanmış umutlarımı yorma

Aldırma d/üşüyorum diye duldasından zamanın

Şimdi bir boşvermişlikle şavaşıyorum

Hilkâtin muammasında canımı satıyorum

K/özleniyorum sihirli bir düşün masalında

Leyl yamaçlı mısralar k/aralıyorum

Zamanın evvelinden ahirim diye diye kayboluyorum

Med cezir oluyor ruhumda yırtıyorum mektupları

Hüzne boyanıyor yine hilkatim

Firkat namlusunda kurşuna diziliyorum

Ufukta batıyor güneş ben kararıyorum

Taziyeme gel/me ölmüşlüğümü gör/me...

İstemiyorum.

Nuray AYHAN...